

EL SOL DE GENER

Com cada migdia la vella seu al banc de l'eixida. Hi pren aquell sol reconfortant del mes de gener. Immòbil, impertèrrita, talment com un cocodril al marge d'una bassa fangosa del Serengeti. Es mira amb indiferència aquell jove de corbata verda i clenxa marcada. Ell li explica no-sé-què d'un peritatge. Ella es pregunta perquè no porta mitjons i els pantalons li van un pam curts. Ell li insisteix que l'empresa per qui treballa ha adquirit per subhasta la meitat de la seva casa i que, com que no ha exercit el dret de tempteig i retracte, ara en són copropietaris. Que els seu difunt marit havia demanat un crèdit que no havia pagat i, entre el deute i el recàrrec, l'havien embargat. Impassible i sense ni tan sols mirar-lo la vella li respon – Apartat noi, que em tapes el sol.